

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/38/2024
Identifikačné číslo spisu:	6121491311
Dátum vydania rozhodnutia:	09.12.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Andrea Sedláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:6121491311.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Sedláčkovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Moniky Školníkovej v spore žalobcu: VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o., so sídlom Vajnorská 98 Bratislava 831 04, IČO: 31 341 438, zastúpeného Lansky, Ganzger, Jacko & Partner, s.r.o., Dvořákovo nábrežie 4 Bratislava - mestská časť Staré Mesto 811 02, IČO: 36 851 710 proti žalovanému: BUSTRANSPORT Slovakia, s.r.o., so sídlom Drieňová 34 Bratislava - mestská časť Ružinov 821 02, IČO: 47 604 689, zastúpenému advokátom JUDr. Ivanou Halahijovou, Kalinčiakova 33 Bratislava 831 04 o zaplatenie 60.221,44 eura s príslušenstvom, vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B2-22Cb/213/2021, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Cob/28/2024-177 z 21. marca 2024 takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .

II. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Bratislava III (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. B2-22Cb/213/2021-148 z 15. novembra 2023 výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. priznal žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu. O zamietnutí žaloby rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom pre zmeškanie žalobcu podľa § 278 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) z dôvodu, že žalobca sa bez ospravedlnenia nedostavil na pojednávanie dňa 15.11.2023, hoci bol naň riadne a včas predvolaný s poučením o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a žalovaný na pojednávaní navrhol, aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie.

2. Žalobca v odvolaní namietal príliš formalistický prístup a rozpor s ustálenou judikatúrou s tým, že súd prvej inštancie absolútne ignoroval účel rozsudku pre zmeškanie žalobcu vyjadrený v § 278 CSP, ktorý je následkom procesnej pasivity žalobcu v konaní. Žalobca však nebol vôbec procesne pasívny, keďže sa opakovane vyjadroval na každú výzvu súdu a bol plne súčinný, a teda podľa žalobcu nebola splnená žiadna podmienka

pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie.

3. O odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 2Cob/28/2024-177 z 21. marca 2024, ktorým výrokom I. opravil spisovú značku na písomnom vyhotovení rozsudku súdu prvej inštancie, výrokom II. odvolanie žalobcu odmietol a výrokom III. priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu a dôvodov uvádzaných v odvolaní dospel k záveru o splnení všetkých zákonných podmienok na vydanie rozsudku

pre zmeškanie podľa § 278 CSP a zároveň nezistil žiaden procesný nedostatok, ktorý by súdu prvej inštancie bránil daným spôsobom rozhodnúť. Ďalej uviedol, že žalobca nespochybňuje splnenie zákonných podmienok v zmysle § 278 CSP, ale vytýka súdu prvej inštancie formalistický postup s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky

sp. zn. III. ÚS 121/2021. Odvolací súd súhlasí s tým, že rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie by nemalo byť nadužívané a záujem na čo najrýchlejšom ukončení sporu by nemal prevažovať nad ochranou práv strany sporu, a teda v ojedinelých prípadoch nemusí súd napriek splneniu zákonných podmienok rozsudok pre zmeškanie vydať. Ide však len o ojedinelé prípady,

pri ktorých je potrebné zvážiť konkrétne okolnosti prípadu. Citovaný nález nie je podľa odvolacieho súdu aplikovateľný na prejednávany spor, keďže z neho vyplýva odlišný skutkový stav, nakoľko vo veci posudzovanej ústavným súdom prebehlo rozsiahle dokazovanie a žalobkyni, aj keď sa na pojednávanie nedostavila bez ospravedlnenia, v účasti bránil vážny zdravotný stav a hospitalizácia. Odvolací súd konštatoval, že v prejednávanej veci neprebehlo žiadne dokazovanie a žalobca sa nedostavil na prvé pojednávanie, preto bol postup súdu prvej inštancie správny. Rozsudok pre zmeškanie je v tomto prípade výsledkom pasivity žalobcu, ktorý spor inicioval a je zodpovedný za jeho priebeh. Odvolací súd zdôraznil, že súd nemá možnosť výberu, či na návrh žalovaného pri splnení zákonných podmienok rozhodne rozsudkom pre zmeškanie, nakoľko z § 278 CSP výslovne vyplýva, že súd žalobu „zamietne“ (nie „môže zamietnuť“). Nakoľko žalobca v podanom odvolaní absenciu zákonných podmienok na vydanie rozsudku podľa § 278 CSP nepreukázal, jeho odvolanie odvolací súd vyhodnotil ako smerujúce proti rozsudku, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa a preto

ho postupom podľa § 386 písm. c) CSP ako neprípustné odmietol. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

4. Proti uzneseniu odvolacieho súdu v rozsahu jeho výrokov II. a III. podal žalobca v zákonnej lehote dovolanie, ktorým sa domáha, aby dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania žalobca odvodzuje od § 420 písm. f) CSP a jeho dôvodnosť od § 431 ods. 2 CSP. Žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) zastáva názor, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

5. Podľa názoru dovolateľa postupoval súd v tomto prípade v rozpore s ustálenou judikatúrou, a teda príliš formalisticky, keď podstatou rozsudku pre zmeškanie je kontumačné ukončenie konania v neprospech tej strany, ktorá sa o spor svojvoľne nezaujíma, čo však nebol prípad žalobcu. Ďalej poukázal na svoje podanie zo dňa 5.9.2022, ktorým ospravedlnil svoju neúčast' na predbežnom prejednaní sporu a zároveň súdu uviedol, že aj z dôvodu nenavyšovania trov konania a z dôvodu hospodárnosti konania si dovoľuje ospravedlniť neúčast'

na pojednávaní a zároveň nežiadal súd o jeho odročenie. Vzhľadom na uvedené mal žalobca

za to, že jeho neúčast' na pojednávaniach v tejto veci bola z jeho strany riadne a vopred ospravedlnená, a to práve dôvodmi nenavyšovania trov konania a hospodárnosti konania, keďže tieto boli zo strany konajúceho súdu akceptované. Podľa názoru dovolateľa jeho neúčast'ou na pojednávaní nedochádza k mareniu spravodlivosti, preto nebolo dôvodné uplatnenie sankcie v podobe vydania kontumačného rozsudku.

Možnosť zúčastniť sa na pojednávaní je právom každého účastníka a záleží výlučne na ňom,

či toto právo využije alebo nie. Ak účastník toto právo nevyužije a z neúčasti na pojednávaní sa

ospravedlní, súhlasí s tým, aby súd pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/40/2011 zo 14.9.2011). Dovolateľ tiež poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 233/2019 a názor odbornej verejnosti k otázke posudzovania neúmyselného zmeškania pojednávania. Vo vzťahu k argumentácii odvolacieho súdu v súvislosti s aplikabilitou nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 121/2021 dovolateľ uviedol, že takýto výklad a následná aplikácia § 278 CSP je v rozpore s právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadreným v uznesení sp. zn. 7Cdo/326/2021 zo dňa 31.3.2022, v zmysle ktorého rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie podľa § 274 CSP, resp. § 278 CSP predstavuje fakultatívnu možnosť súdu a v prípade splnenia zákonných podmienok je súd vždy povinný pred vydaním rozsudku pre zmeškanie zobrať na zreteľ okolnosti konkrétneho sporu. Z uvedeného žalobca odvodil, že pokiaľ už vo svojom prvom ospravedlnení dal jasne v konaní najavo, že nevyužije svoje právo zúčastniť sa na pojednávaníach v tejto veci z dôvodu nenavyšovania trov konania a hospodárnosti konania, a teda bol v konaní aktívny, neskúmaním materiálnej stránky splnenia podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie súd zaťažil konanie vadou v zmysle § 420 písm. f) CSP.

6. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu zo dňa 4.8.2024 v súvislosti s argumentáciou dovolateľa jeho podaním zo dňa 5.9.2022 uviedol, že predmetné ospravedlnenie neúčasti sa s poukazom na jeho obsah celkom zjavne vzťahovalo len na predbežné prejednanie sporu dňa 19.9.2022, čo výslovne právny zástupca žalobcu uviedol v predmetnom podaní. Toto podanie nemožno považovať za univerzálne ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní. Faktom je, že žalobca neospravedlnil neúčast' na pojednávaní dňa 15.11.2023 a neurobil tak ani dodatočne prostredníctvom odvolania a ani dovolania, pričom v dovolaní len poukazuje na podanie, ktoré sa nevzťahuje k termínu pojednávania dňa 15.11.2023. Žalovaný navrhol, aby dovolací súd dovolanie zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania.

7. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť a na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) uvádza nasledovné.

8. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa § 447 písm. c) CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

10. Dovolateľ v dovolaní namietal porušenie práva na spravodlivý proces v dôsledku nesprávneho procesného postupu spočívajúceho v opomenutí skúmania materiálnej stránky splnenia podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie a v príliš formalistickom prístupe rozpornom s ustálenou judikatúrou.

11. Aplikácia procesných noriem je procesným postupom tak, ako ho predpokladá § 420 písm. f) CSP. Citované ustanovenie je tak priestorom ochrany tých základných práv, do ktorých bolo zasiahnuté rôznymi nesprávnymi procesnými postupmi a rozhodnutiami (obdobne nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 225/2020 z 15. apríla 2021).

12. Zo spisového materiálu dovolací súd zistil, že po podaní vecne odôvodneného odporu proti platobnému rozkazu žalovaným a na to nadväzujúceho návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní spojenom s vyjadrením k odporu a po postúpení veci upomínacím súdom bol súdom prvej inštancie nariadený termín predbežného prejednanie sporu na deň 19.9.2022. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu elektronickým podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 2.9.2022 (v spise sa nenachádza žiadne podanie žalobcu zo dňa 5.9.2022, na ktoré poukazuje v dovolaní) ospravedlnil svoju neúčast' na predbežnom prejednaní sporu. V tomto podaní žalobca uviedol, že nežiada odročenie predbežného prejednanie sporu s tým, že žiada jeho odročenie v prípade, ak by súd napriek vyjadreniam žalobcu považoval za potrebné vypočuť právneho zástupcu žalobcu (č. 1. 98 súdneho spisu). Na predbežnom prejednaní sporu dňa 19.9.2022 právny zástupca žalovaného navrhol,

aby bol prítomný žalobca, resp. jeho právny zástupca a následne bol súdom prvej inštancie nariadený termín pojednávania na deň 20.2.2023. Spolu s predvolaním bola právnenému zástupcovi žalobcu dňa 26.9.2022 doručená aj odpoveď súdu prvej inštancie k jeho žiadosti

zo dňa 2.9.2022, v ktorej konajúci súd oznámil právnenému zástupcovi žalobcu, že tak žalovaný, ako aj súd považujú jeho účasť na pojednávaní za potrebnú. Na pojednávanie konané dňa 20.2.2023 sa žalobca bez ospravedlnenia nedostavil a súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu č. k. 22Cb/213/2021-109 zo dňa 20.2.2023 tak, že žalobu zamietol. Na základe návrhu žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie súd prvej inštancie tento v poradí prvý rozsudok zrušil uznesením č. k. 22Cb/213/2021-123 zo dňa 6.3.2023 s odkazom na § 281 ods. 1 CSP, nakoľko kontrolou zistil, že právnenému zástupcovi žalobcu bolo doručené predvolanie na pojednávanie s uvedením nesprávneho času jeho konania.

Následne bol súdom prvej inštancie nariadený termín pojednávania na deň 15.11.2023 a predvolanie s poučením o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie podľa § 278 CSP bolo právnenému zástupcovi žalobcu riadne doručené dňa 15.4.2023. Z dôvodu zmien nastávších v dôsledku tzv. súdnej mapy bolo právnym zástupcom oboch strán sporu zo strany súdu prvej inštancie doručované oznámenie zo dňa 30.8.2023 o zmene miesta konania pojednávania, ktoré právny zástupca žalobcu prevzal dňa 6.9.2023. Súdu prvej inštancie bolo dňa 30.10.2023 doručené vyjadrenie žalobcu k veci, v ktorom však nebolo obsiahnuté žiadne ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a žalobca svoju neúčasť vo vzťahu k pojednávaniu konanému

dňa 15.11.2023 neospravedlnil ani žiadnym iným osobitným podaním. Na základe návrhu právneho zástupcu žalovaného prítomného na pojednávaní konanom dňa 15.11.2023 súd prvej inštancie rozhodol o žalobe rozsudkom pre zmeškanie žalobcu a žalobu zamietol.

O odvolaní žalobcu následne odvolací súd rozhodol uznesením napadnutým dovolaním.

13. Podľa § 278 CSP na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalovaného rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietne, ak

a) sa žalobca nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalobca poučený o následku nedostavenia

sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

b) žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

14. V danom prípade neexistuje pochybnosť o tom, že všetky zákonné podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 278 CSP boli splnené. Dovolacia argumentácia je koncentrovaná len v námietkach týkajúcich sa materiálnej stránky splnenia podmienok a prílišného formalizmu s odkazom na judikatúru. K tomu dovolací súd považuje za potrebné uviesť,

že judikatúra vzťahujúca sa k rozsudkom pre zmeškanie nie je zovšeobecňujúca, ale kladie dôraz na posudzovanie konkrétnych okolností toho-ktorého sporu a v závislosti

od nich na uvážlivé využitie inštitútu kontumačného rozsudku. Na túto skutočnosť správne poukázal aj odvolací súd, keď uviedol, že rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie by nemalo byť nadužívané a v ojedinelých prípadoch súd napriek splneniu zákonných podmienok nemusí rozsudok pre zmeškanie vydať, čomu však musí predchádzať dôkladné zváženie konkrétnych okolností prípadu. Obdobný záver vyplýva aj z dovolateľom označených rozhodnutí.

Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. k. III. ÚS 121/2021-35 zo dňa 22.7.2021 konštatoval, že „Pred formalizmom schematických poučení je potrebné uprednostniť zváženie celého priebehu konania. Podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie sú dané len vtedy, keď je takýto rozsudok oprávnenou sankciou za skutočnú pasivitu strany, ktorá úmyselne mieri k zmareniu efektivity súdneho procesu. Preto musia byť tieto podmienky posudzované zdržanlivo s tým, že v hraničných prípadoch musí byť uprednostnené riadne prejednanie sporu“ a Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 7Cdo/326/2021 zo dňa 31.3.2022 prezentoval názor, že „...ak sú splnené zákonné podmienky na rozhodnutie rozsudkom

pre zmeškanie podľa § 274, resp. § 278 CSP, nie je povinnosťou súdu rozhodnúť touto skrátenou formou, ale ide o fakultatívnu možnosť súdu. A teda v prípade splnenia zákonných podmienok podľa § 274, resp. § 278 CSP je súd vždy povinný pred vydaním rozsudku pre zmeškanie zobrať na zreteľ okolnosti konkrétneho sporu“.

15. V kontexte okolností tohto konkrétneho sporu odvolací súd poukázal na skutočnosť, že v prejednávanej veci neprebehlo žiadne dokazovanie a žalobca sa nedostavil na prvé pojednávanie,

pričom rozsudok pre zmeškanie je v tomto prípade výsledkom pasivity žalobcu, ktorý spor inicioval a je zodpovedný za jeho priebeh. Žalobca v dovolaní argumentoval tým, že už vo svojom prvom ospravedlnení (ospravedlnenie neúčasti na predbežnom prejednaní sporu) dal v konaní jasne najavo, že nevyužije svoje právo zúčastniť sa na pojednávaniach v tejto veci z dôvodu nenavýšovania trov konania a hospodárnosti konania, čím bola podľa jeho názoru neúčasť na pojednávaniach z jeho strany riadne a vopred ospravedlnená.

K tomu dovolací súd uvádza, že odhliadnuc od skutočnosti, že podanie žalobcu zo dňa 2.9.2022 nie je možné považovať za relevantné ospravedlnenie neúčasti žalobcu na všetkých ďalších pojednávaniach nariadených vo veci, táto dovolacia argumentácia ani nezodpovedá obsahu označeného podania, v ktorého závere žalobca požiadal o odročenie predbežného prejednanie sporu v prípade, ak by súd napriek jeho vyjadreniam považoval za potrebné vypočúť právneho zástupcu žalobcu. V nadväznosti na to dovolací súd poukazuje aj na následné oznámenie súdu prvej inštancie o potrebe účasti právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní, ktoré

bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené spolu s predvolaním na pojednávanie

dňa 20.2.2023. Ďalšie pojednávanie konané dňa 15.11.2023 malo byť po zrušení v poradí prvého rozsudku pre zmeškanie prvým meritorným pojednávaním vo veci samej, a teda strana žalobcu sa ho bez akéhokoľvek ospravedlnenia nezúčastnila napriek preukázateľnej dispozícii s informáciou o potrebe jej osobnej účasti. Žiadne ospravedlnenie nebolo ani súčasťou vyjadrenia žalobcu zo dňa 30.10.2023. Vo vzťahu k argumentácii dovolateľa, ktorou akcentuje svoje právo, a nie povinnosť zúčastniť sa na pojednávaní, je potrebné v kontexte okolností tohto konkrétneho prípadu poukázať na čl. 10 ods. 1 Základných princípov CSP, podľa ktorého strany sporu postupujú v konaní v súlade so zákonom a podľa pokynov súdu, ako aj na zásadu ústneho prejednanie sporu vyplývajúcu z čl. 12 Základných princípov CSP, a to všetko v spojitosti s oznámením súdu prvej inštancie o potrebe osobnej účasti právneho zástupcu žalobcu

na pojednávaní. Žalobca ani v odvolaní a ani v dovolaní napriek obdržanému oznámeniu o potrebe osobnej účasti a riadne doručenému predvolaniu s poučením o možnosti rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie podľa § 278 CSP neuvádza vo vzťahu k pojednávaniu konanému dňa 15.11.2023 žiadne ďalšie konkrétne dôvody svojej neospravedlnenej neúčasti.

Aj pri nie formalistickom nazeraní na inštitút rozsudku pre zmeškanie nemožno rezignovať

na dodržiavanie zákonom nastavených procesných pravidiel a bez ďalšieho konštatovať príliš formalistický prístup nižších súdov za daných okolností, a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že v prípade žalobcu ide o stranu iniciujúcu spor, čo zakladá dôvodnú požiadavku

na jej procesnú aktivitu a obozretnosť pri plnení pokynov súdu vo vzťahu k postupu v konaní. Za plnú súčinnosť na výzvu súdu, ktorou žalobca argumentoval v odvolaní proti rozsudku

pre zmeškanie, nemožno považovať ignorovanie predvolania na pojednávanie premietnuté

do neospravedlnenej neúčasti za situácie, keď už skôr bolo strane žalobcu konajúcim súdom doručené oznámenie o potrebe osobnej časti právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní.

16. Po dôslednom vyhodnotení všetkých okolností priebehu sporu v ich vzájomnej súvislosti dovolací súd dospel k záveru, že v danom prípade nešlo o hraničnú situáciu, kedy

by bolo namieste napriek splneniu všetkých zákonom predpokladaných podmienok upustiť

od rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, v dôsledku čoho ani nie je možné vo vzťahu k rozhodnutiu formou rozsudku pre zmeškanie podľa § 278 CSP súdom prvej inštancie a následnému odmietnutiu odvolania žalobcu odvolacím súdom konštatovať nesprávnosť

ich procesného postupu zakladajúcu porušenie práva dovolateľa na spravodlivý proces.

17. Keďže konanie pred odvolacím súdom nebolo poznačené namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f) CSP, najvyšší súd dovolanie žalobcu odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c) CSP, ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

18. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453

ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov v rozsahu 100 %.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom

hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.